

El quadern robat

dilluns, 10 de maig de 2021

Transitant per l'estreta línia

A primera vista, les fotografies d'Amparo Fernández que formen part de la sèrie “[Flor de Lotus](#)” –una selecció de les quals esta sent exposada actualment a la galeria [el quadern robat](#)–, podrien semblar fotografies abstractes. De fet, aquesta va ser la primera impressió que vam tenir en veure-les per primera vegada. Però una mirada més atenta ens va fer descobrir una altra cosa. Tal i com va observar [Llorenç Raich](#), durant la seva visita a l'exposició, Amparo Fernández transita per l'estreta línia que separa la fotografia realista de la abstracta. Les seves fotografies no s'aparten de la realitat, no abandonen deliberadament la reproducció dels objectes visibles, ben al contrari: és allò que registra la càmera el que reproduïxen les seves fotografies.

La història de la fotografia corre paral·lela a la dels altres moviments artístics. Ja des dels inicis, l'[abstracció](#) va aparèixer com una possibilitat més dels mitjà fotogràfic. La fotografia no només podia reproduir la realitat de forma objectiva, sinó transcendir-la buscant altres finalitats expressives. A principis del segle XX van sorgir una sèrie de moviments que investigaven en aquest sentit. Els [vorticistes](#) britànics, amb [Langdon Coburn](#) i [Ezra Pound](#) van inventar el “[vortoscopi](#)”, un estri format per miralls que formaven un prisma que fracturava la superfície a fotografiar. L'efecte calidoscòpic feia que l'objecte a fotografiar desapareixes per complet. El fotògraf francès [Pierre Dubreuil](#), va realitzar unes fotografies seguint els mateixos raonaments dels artistes del cubisme, fragmentant la realitat i presentant diversos punts de vista a la vegada. [László Moholy-Nagy](#), introductor de l'ensenyament de la fotografia a la [Bauhaus](#), va estar a la gènesi del moviment de la [Nova Visió](#), i va ser autor de fotografies que fregarien l'abstracció. Als anys 20, [Man Ray](#) realitzaria els “[rayogrammes](#)”: col·locava objectes sobre papers fotosensibles i projectava llum per sobre. Aquestes imatges, realitzades sense càmarà fotogràfica són un exemple de com la experimentació de les tècniques pròpies de la fotografia, també van trobar la seva translació dins el [moviment surrealista](#). Més endavant, [Brassaï](#), amb les seves fotografies de grafitis dialogava amb el mateix llenguatge que utilitzava l'[expressionisme abstracte](#) dels anys 40 o 50. De la mateixa manera, podríem trobar paral·lelismes entre les fotografies de [Běla Kolářová](#) i altres obres del [moviment cinètic](#) o de l'[op art](#) dels anys 60. També algunes de les fotografies d'[Ellsworth Kelly](#) podrien dialogar amb els pressupòsits de l'[art minimalista](#), que ell mateix també desenvoluparia en pintura i escultura.

En aquest rapidíssim repàs històric, veiem que, des de l'inici, la fotografia ha buscat nous resultats plàstics, i que molts d'aquests autors van seguir la línia que, malgrat la investigació, no deixava la realitat de banda. Per aquesta línia transiten les fotografies d'Amparo Fernández, mentre busquen l'equilibri entre atzar i control. La nostra fotògrafa sap el que busca, però deixa que la realitat la sorprengui (l'atzar). El tema (la flor de lotus) tampoc esdevé una finalitat, sinó un mitjà, de la mateixa manera que ho és la tecnologia que utilitza. La seva finalitat –potser– és un apropament a la naturalesa de caire transcendental, a la manera de la poetessa americana [Emily Dickinson](#). Veure com les coses més petites (les puces d'aigua, els capgrossos, les petites algues) es confabulen amb la grandesa del món i de l'univers.

Publicat per Anna Belsa a 19:31

Arxiu del blog

- ▼ 2021 (6)
 - ▼ de maig (1)
 - ▶ [Transitant per l'estreta línia](#)
 - ▶ d'abril (1)
 - ▶ de març (2)
 - ▶ de febrer (1)
 - ▶ de gener (1)
- ▶ 2020 (20)
- ▶ 2019 (20)
- ▶ 2018 (21)
- ▶ 2017 (19)
- ▶ 2016 (31)
- ▶ 2015 (43)
- ▶ 2014 (48)
- ▶ 2013 (47)
- ▶ 2012 (42)

Dades personals

[Anna Belsa](#)

Les narracions d'aquest bloc tenen dues coses en comú: totes es desenvolupen directa o indirectament, en una galeria d'art contemporani i totes són reals.

[Visualitza el meu perfil complet](#)